

Σημείωσις διὰ τὴν ἔνοιαν τοῦ Μερᾶ

Οἱ ἐγχώριοι Ἐπιβατῶν ἀνέκαθεν εἶχον χω-
ράφια 154 κτῆμα ἴδιον τῶν με βασιλικὰ σευέ-
 τια καὶ ἐγεωργοῦσαν αὐτὰ δυνάμει τῶν ἀνά χει-
 ρας τῶν εὐρισκουμένων ρηθέντων σευετίων αὐτὰ
 τὰ χωράφια εὐρίσκονται καὶ κείτονται ἐντός
 τῆς περιοχῆς ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ καγούντερε τῆς
 θαλάσσης εὐρίσκεται μία πέτρα ἣτις ὀνομάζεται χαλκίταις κείμενος εἰς
 τὴν παραθαλασίαν πλανίως τοῦ Μοναστηριακοῦ χωρσίου ἔνθεν ἔρχεται βο-
 ρεῖως στρέφων πρὸς τὸν τξεσμέν ὀνομαζόμενον ζῶσαν τξεσμέν ἔνθεν διὰ
 τοῦ Βακλικοῦ δρόμου στρέφει πρὸς ἀνατολὰς, ἔρχεται μέχρι τὸν Ἀράπ
 τεπέ τὸν βορεινόν ἔνθεν στρέφων πλανίως τοῦ ἀράπ τεπέ κατὰ δὲ βόρει-
 ον μέρος ἔρχεται εἰς τὰ τρεῖς τερεσί ὅπου εἶνε τὰ τρεῖς πουνάρια καὶ
 τὸ Γιαμάζη, ἔνθεν στρέφων πάλιν εἰς ἀνατολὰς ἔρχεται ὑπὸ τὸν ὀρτά παχ-
τζέ 500 πίχεις κάτω ἀπὸ τὸν ριθούτα παχτζέ καὶ πάλι ἐρχόμενος τὴν εὐ-
 ρείαν Γραμὴν περνᾷς τὸ σμανγιολοῦ ὀνοίως καὶ τὸ οργούτ τερεσί καὶ τὸ
 χωράφιον τοῦ κασάπ ρίγα καὶ ὑπὸ τὸ ἀγίασμα παχεζύ 50 πόδας κάτω ἔπει-
 τα στρέφεις ὀλίγον πρὸς τὸ βόρειον μέρος καταβένεις εἰς τὸ ρέμα καὶ
 τὸ χωρσὶ τοῦ πόθογλου τὸν παλεόν κῆλον ἔπειτα ἀπὸ τοῦ ρεῦμα στρέφεις
 εἰς τὸ νότιον μέρος καὶ καταβένεις διὰ τοῦ ρεῦματος μέχρι τῆς θαλάσ-
 σης, κατὰ τὴν χάρτα τῆς γεωμετρίσεως καὶ εὐρισκουμένης εἰς τὸν Κύρι-
 ον οὐτινος τὸ ὄνομα τελευτέως θέλεις ἰδεῖς αὐτὰ λοιπὸν τὰ χωράφια οἱ
 Ἰδιοκτῆται τῶν γεωργοῦντες καὶ βόσκοντες τὰ πρόβατα τῶν, οἱ κάτοικοι
 τοῦ χωρίου φετέ ἀπέβαλον αὐτοὺς ἐκ τῆς ρηθείσης γῆς ἐπὶ τῇ προφάσει
ὅτι ἀνήκει τῷ χωρίῳ φετέ καὶ τοῖς δὲ ἀγροκίποις τοῖς ἐν τῷ φετέ, ἐπί-
σης καὶ τοὺς Δελιονίτας ἐποίησαν κατὰ τὸ ἔτος 1142 ὀθωμανικόν ἔτος,
 Βισσθέντες οὖν οἱ ἐγχώριοι ἔδωσαν ἀναφωρὰν καὶ ἐζήτησαν τὴν βασιλικὴν
 ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς ἀδίκου ἐπεμβάσεως τῶν φετέ κιογλίδων, ὡς ἐκ τοῦτου
 δικασθέντες ἐνώπιον τοῦ Ἐβκάφ Μουφετίς μετὰ τῶν ρηθέντων, οἱ ἐγχώρι-
 οὶ Ἐπιβατῶν καὶ Δελονίταις ἐδικαιώθησαν καὶ ἐγέναν κάτοχοι Ἰλαμείου

Kasif-Epibalas

καί σερμανεΐου, ὅτι ἡ ἐντός τῆς ρηθείσης ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρεται περιο-
 χῆς Γῆ, ἀντίκει οἰοσχερῶς τοῖς ἐνχωρίοις Ἐπιβατῶν, διὰ τοῦ ὁποίου σερ-
 μανεΐου ἐδιετάχθησαν καί ἐβιάσθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου φετέ καί
 ἀπεβλήθησαν, ἐκ τῆς ρηθείσης γῆς, τῷ 1142. διὰ τοῦ ρηθέντος σερμανεΐου
 ὅπου στέκεται, εἰς τόν κύριον θέλεις ἰδεῖς εἰς τό τέλος, ἐκ δέ τοῦ
 1142 μέχρι τοῦ 1216 ἐμεταχειρίζοντο οἱ ἐνχώριοι τήν ρηθεῖσαν γῆν δυνά-
 μεϊ τῶν ἀναχεΐρας τῶν εὐρισκομένων ~~παρακίπων~~ σενετίων ἀποβαλῶντες
 τοὺς ρηθέντας δυνάμει τοῦ ἀνά χειρας τῶν εὐρισκομένου καί ἄνωθεν ρη-
 θέντος σερμανεΐου εἰς τό μεταξύ τοῦτο ἀπό τό 1142 μέχρι τοῦ 1216 καί
 ἄλλοτε οἱ κάτοικοι φετῇ φέροντες ἀνηχυεΐας οἱ ἐπιβατικοί διὰ μέσου
 τοῦ κριτοῦ τοῦ τζεχμετζέ ἔλαβον ἕτερον σερμάνειον ἐπικηροῦντος τό
 πρῶτον κατὰ τῷ 1178, ἀλλά εἰς τῷ 1216 ἔλαβον χειραν καί ἀπέβαλον
 τοὺς Ἐπιβατειανούς ὥστε ἐβιάσθησαν οἱ ἐπιβατειανοί καί τοὺς ἐπροσκά-
 λεσαν ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ τζεχμετζέ καί ἐκρυσολογήθησαν μετὰ τῶν φετέ-
 κιογλούδων καί ἐδικαιώθησαν πάλιν καί ἔλαβον καί τρίτον σερμάνειον ἐ-
 πικηροῦντος τοῦ πρώτου καί δευτέρου τῶν γενηθέντων εἰς τό 1142. 1178
 τῷ 1216 σερμάνειον λυποῦν ἐπειδὴ ἐγάθησαν τό ὑπό τὰς 1178 καί
 1216 καί στέκεται μόνον ὡς ἄνω εἴρηται τό 1142 ἔτους, ἐπειδὴ δέ ἐνό-
 ησαν οἱ φετέκιογλούδες ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά καθέξωσιν αὐτήν τήν
 Γῆν, ἐρέθησαν καί ἐξαγρύωσαν τόν ἰδιοκτήτην τῶν ἄνω ρηθέντων δύο τζη-
 φλικίων (Σελίμ Κιράϊ σουλτανήν) ὅστις κατάγετο ἐκ τῆς Κυριμαΐας τῶν
 Παταρχαδίδων οὗς ἀπέβαλεν ἡ ρωσία ἢ ἔφυγον ἀπό τήν κυριμαΐαν εἰς τόν
 Κυριμαϊκόν πόλεμον καί ἦλθαν εἰς τήν τουρκίαν καθὼς καί αὐτός ἦλθεν
 καί τοῦ ἐδόθη αὐτά τὰ δύο τζηφλίκια τῷ 1178, λέγωντες ὅτι αὐτή ἡ γῆ
 ἀνέκαθεν ἀνήκοι τῷ χωρίῳ φετῇ ἀλλά οἱ ἐπιβατιανοί ἀδίκως τήν ἥρπασαν
 ἀπό αὐτοῦς, αὐτός δέ φωτισθεὶς ἀπό τοὺς λόγους τῶν καί σχεδίασας ὁ-
 πως κάμει αὐτήν τήν γῆν Ἴδιον του ὠφέλημα καί κτῆμα, εὐθεὶς ἀνεφέρθη
 εἰς τόν Βασιλέαν διὰ ἀναφοράς του λέγων ὅτι πλαγίως εἰς τό τζηφλίκι
 μου μία γῆ ἥτις ἀνέκαθεν ἐγρησίμευσεν ἐξιδίε μένως βοσκή τῶν ζῶων
 τοῦ τζηφλικίου μου οἱ Ἐπιβατιανοί ἥρπασαν καί κατέσχον αὐτήν ἀδίκως,

ὥστε ἐπικαλοῦμαι τὴν βασιλικὴν βοήθειαν νά κρισολογηθῶ μετὰ τῶν ἐπι-
 βατιανῶν καὶ ἀναφανῶσιν τὰ δίκαια μου, τοῦ ἐδόθη λοιπὸν διαταγὴ Βασι-
 λικὴ εἰς τὸν Κριτὴν τῆς Συληβρείας ὅπως κρίνει αὐτόν μετὰ τῶν ἐπιβα-
τιανῶν καὶ ἀποπερεῶσει τὰ δίκαια εἰς ὃν ἀνήκων, τούτου δὲ γενομένου
 ἔκρινεν τοὺς ἐπιβατιανούς μετὰ τοῦ Σελήμ Κιραΐσουλτάν, τὸν ὁποῖον ἐ-
 φοβεῖτο ὅλη ἡ ἐπαρχία Ἰσχυροῦ καὶ μεγάλου προσόπου ὄντως, ἐκατάκρινεν
 τοὺς ἐπιβατιανούς μετὰ τὰς μαρτυρίας τῶν πολλῶν (καὶ μετὰ τὰ ἀναχεῖρας του
 σενέτια καὶ Μουρσελέδες τῆς συληβρείας ἀνήκοντα τοῖς πάλαι Ἰδιοκτη-
 τας τοῦ τζιφλικίου), ὅτι ἡ ρηθεῖσα γῆ εἶνε τοῦ τζιφλικίου Μερᾶς καὶ
 οὐχὶ τοῦ χωρίου Βογάτος, ἐγελάσθισαν τότε οἱ ἐπιβατιανοὶ ἀνήδικοι ὄν-
 τες. ἐπειδὴ δὲ εἶπον ναὶ μὲν Μερᾶς εἶναι αὐτὴ ἡ γῆ ἀλλὰ ἰδική μας καὶ
οὐχὶ τοῦ τζιφλικίου καὶ ἐπειδὴ ἔφεραν ἄρνησιν τῆς ἰδιοκτησίας ἐπιβαι-
 βαιοῦντες τὴν ἰδιότητα τῆς γῆς τοὺς κατεδίκασαν, ἐνῷ ἔπρεπε νά εἰπῶσιν
 ὅτι αὐτὴ ἡ γῆ εἶνε γῆ σπειρωμένη καὶ ἀνέκαθεν πληρόθωμεν τὸ δέκατον αὐ-
 τῆς τῷ Βακουφίῳ σουλτάν Βαγιαζήτ (ἐλησμονήθη ὅπισθεν νά εἰποῦμεν ὅτι
αὐτὰ τὰ χωράφια εἶναι Βακούφι τοῦ Βαγιαζήτ) καὶ τότε οἱ μάρτυρες ἤθε-
 λον νά ζητηθῶσιν ἀπὸ τούτῃς ἐπιβατιανούς, διὰ τὴν ἀνέκαθεν μεταχείρη-
 σιν των, ναὶ μὲν κατὰ τὸ σερὴ τοῦ Μερᾶ ἡ ἀπαίτησις εἶνε Ἰσχυροτέρα
 τῆς γεωργομένης γῆς διότι ἀναφέρει ὁ φετωᾶς καὶ λέγει (μηρᾶ βέ με
 ζρουᾶ πεγινελεσίή κίρ γερέ τζέμ ἔτσάν, μηρᾶ πεγινεσί ἐβλάτίρ) ἀλλὰ καὶ
 ἡ γῆ ἡ ποία σπείρεται ἀνέκαθεν με σενέτια Βακουφικά ἀποκατακινύωντα τὴν
 ἀνέκαθεν ὑπαρξιν τῆς γῆς ὅτι πραγματικῶς εἶναι γῆ σπειρωμένη τότε
 ὀνομάζεται (σοχρέτη σαγιέ) καὶ τοῦ σοχρότη σαγιέ ἡ ἀπαίτησις εἶναι Ἰ-
 σχυροτέρα τοῦ μηρᾶ, διότι ρητῶς καὶ ἀλλοῦ ὁ φετωᾶς λέγει (μία γῆ ἡ ὁ-
 ποία ἀνήκει εἰς Βακούφιον καὶ ματερτέν περοῦ σπείζεται καὶ γεωργεῖται
 καὶ πληρώνεται τὸ δέκατον αὐτῆς τῷ ἀνήκοντι Βακουφίῳ αὐτὰ ὅταν μαρτυ-
 ρηθῶσιν καὶ ἀποδειχθῶσιν παρ' ἀξιολόγων καὶ πολλῶν μαρτύρων, ὁ πλαγίως
 τῆς γῆς ταύτης ἢ πλησίον αὐτῆς ἔχων τζηφλικίον κάμει ἀπαίτησιν καὶ εἶ-
 πεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ γῆ ἐνε τοῦ τζηφλικίου μου Μερᾶς, ὁ ταβᾶς του δέν εἶναι
 δεκτός οὔτε ζητεῖ ἡ κρίσις ἀπὸ αὐτόν μάρτυρας ὅτι εἶναι Μερᾶς ἀλλὰ ζη-
 τεῖ ἀπὸ τοὺς γεωργοῦντας αὐτὸ τὸ κατεμτέν περοῦ ζηραᾶτ ἔτικλεριω) ἐπεφ-

ὅη δὲν δὲν ἐγνώριζαν αὐτά οἱ χωρικοὶ μας ἐνοοῦντες τὴν λέξιν μίαν, Ἐ-
 ραζή καὶ Μηρᾶν δὲν ἔκαμον αὐτὴ τὴν πρότασιν εἰς τὸν κριτὴν ἀλλὰ ἔκαμαν
 ταστική τὸν ταβᾶν τοῦ Ζελήμ κιράϊς εἰπῶντες ναί μὲν Μηρᾶς εἶναι ἀλλὰ
 εἶναι δικός μας, ὡς ἐκ τούτου αὐτοὶ λέγωντες ὅτι εἶναι ἐδικός μας ὁ
 Μηρᾶς καὶ τὸν ἔχωμεν ἀναχεῖρας μας τότε ὁ κριτής ἐπροτίμησεν κατὰ τὸ
 σερὴ τὸν Ζελήμ κεραϊσουλτᾶν ὡς χαρίτζεν καὶ ἤκουσεν μαρτύρους ἀπὸ αὐ-
 τόν καὶ ἐκατεδίκασεν αὐτοὺς ἐπὶ λόγῳ (χαρήτζ πεγινεσι ἐβλατῆρ), καὶ
 ἔδωκεν εἰς τὸν σελήμ Κιρά ἡλᾶμι καὶ χουτουτναμέ ὅτι ἀπὸ τὸ κουρουτερέ
τὸ ὁποῖον ἐβρίσκεται εἰς τὰς τελιόνας κερνῶν τὴν συράν τοῦ ρεύματος
καταβένει μέχρι τὰ γιοφίρια τῶν ἐπιβατῶν εἰς δρόμον συλίβρ καὶ ῥαλᾶν
πουρνού μέχρι τὴν θάλασσαν, ἐντός αὐτοῦ τοῦ χουτουτίου ἡ γῆ εἶναι τοῦ
τζιφλικίου μιράς καὶ ὄχι τοῦ χωρίου πογάτζ, ἀλλὰ δὲν ἐτρύγησαν ἀπὸ
τέσσαρα μέρη τὸ χουτουτή καὶ με φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι δεκτόν με τοιοῦ-
τον χουτουτναμέ νὰ ἡμετρεῖ νὰ κάμει ταβαν καὶ νὰ ζητῇ ὅσον μέρος θέλει
διότι ἡ κρίσις λέγει ἐγγραπὸν περιοχῆς μὴν ἀνασέρων τέσσαρα μέρη δὲν
εἶναι δεκτόν τῆς κρίσεως, ταῦτα ἐγένοναν κατὰ τὸ ἔτος 1217 καὶ οὕτω
ἀπεβλήθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μας, ἀλλὰ μέχρι τοῦ 1236, ὁ σουλτά-
νος ἀσπῆνει αὐτοὺς καὶ ἔσπερνεν ἀλλὰ ἐβόσκε μόνον αὐτός τὰ πρόβατα του,
καὶ τοῦ χωρίου τὰ ἀπέβαλεν, ἀλλὰ μόνον ἕκαστος ἔσπερνεν τὸ χωράφι του
κατὰ τὸ ἀναχεῖρας του σενέτιον Βακουφικόν, ἐπειδὴ δὲ τῷ 1237 ἀποθανὼν
ὁ Ζελήμ ἢ κιράϊς ἐπούλισεν τὸ τζιφλικιον ἡ θυγατέρα του εἰς Χ'΄ Ἰσμα-
ῆλ ἀγὰ ἀγαθὸν ἄνθρωπον, ἔμεινεν τὸ ρηθὲν Ἰλᾶμιον εἰς τὴν συλιβρείαν
εἰς τὸν Χ'΄ σαλίχ βει, ὅστις πολὰς σαρὰς εἶπεν τοὺς ἐνχωρίους νὰ τὰ λά-
βωσι διὰ 1000 γρόύμην ἂν αὐτοὶ ἀπεποιήθησαν, ὥστε μέχρι τοῦ 1240 ἐμε-
ταχειρήσθη ὁ Χ'΄ Ἰσμαῆλ ἀγὰς τὸ τζιφλικιον καὶ εἰς τὸ 1241 τὸ ἐπώλησεν
εἰς τὸν συλιβρινὸν καρὰ Ὀσμᾶν ἀγὰ, μετὰ ὀκτώ δὲ ἔτη ἔκαμεν ἀγωνὴν
ὁ Χ'΄ Ἰσμαῆλ λέγων ὅτι τὰ μὲν 1296 κοιλά 29 χωράφια ἐπούλισα εἰς ἐσέ
ἀλλὰ τοὺς τρεῖς παχτζέδες καὶ τρυγίρω εἰς αὐτοὺς 3500 κοιλά χωράφια τὰ
ἐκράτησα διὰ τὸν ἑαυτὸν μου ἀλλὰ ἐσὺ ἀνόμως τὰ κατακρατεῖς, ὅθεν κρισο-
λογεισθέντες μετὰ τοῦ Καρὰ Ὀσμᾶν ἀγὰ ἐνώπιον τοῦ Δεβασμιαπάτου Σεχούλ
Ἰσλάμ Ἀπεφασίσθη ὅτι ἡ τρεῖς παχτζέδες εἶνε τοῦ Χ'΄ Ἰσμαῆλ ἀγὰ ἀλλὰ

τά 3500 κοιλὰ γῆς, εἶναι Βακουφική καὶ ἀνήκοι τῷ σουλτάν Βαγιαζήτ, ἐ-
 πειδὴ καὶ δὲν ἦτο ὁ Χ' Ἰσμαήλ ἀγῶς, με̄ σενέτιον Βακουφικόν μουτασαρί-
 ση εἰς αὐτὴν τὴν γῆν καὶ διατοῦτο ὁ Χ' Ἰσμαήλ ἀγῶς δὲν εἶναι ἰδιοκτῆ-
 της, καὶ ὁ Καρά Ὀσμάν ἀδίκως τὸ ἐμεταχειρίζετο 8 ἔτη καὶ πρέπει νά
 πουληθῇ ἀπὸ τοῦ Βακούφι ἔγινε Ἰλάμι, καὶ συνεπεῖρ τοῦ Ἰλαμίου ἠγώρα-
 σεν τοὺς μὲν παχτζέδες ὁ Καρά Ὀσμάν ἀπὸ τὸν Χ' Ἰσμαήλ καὶ τὴν 3500
 γῆν ἀπὸ τοῦ Βακούφι. Τῷ 1248 ἔτει ὀθωμανικῷ. Ἀποβιώσαντος δὲ τοῦ Καρά
 Ὀσμάν καὶ ἔμεινεν τὸ τζιφλίκι εἰς τὸ εἶόν του Σοφιάν βέιν, κατὰ δυστι-
 χεῖαν τῶν ἐνχωρίων, ἐπέρασεν τὸ ἄνω ρηθὲν Ἰλάμι τοῦ 4ελίμ Κεράϊ εἰς
 χεῖρας τοῦ Σοφιάν, καὶ αἶμα τὸ ἔλαβεν, σκεθεῖς ὅτι ἠμπορεῖ νά λάβῃ αὐ-
 τὴν τὴν γῆν ἀπὸ τοὺς Ἐπιβατιανοὺς συνάμει ταύτου τοῦ Ἰλαμίου, ἤρχισεν
 καὶ ἔδωχεν ἕκαστον ἐκ τοῦ χωραφίου του ὥστε ἐβιάσθησαν οἱ ἐνγῶριοι
 καὶ ἔκαμαν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Σοφιάν βέϊ λέγοντες ὅτι ἕκαστος διὰ τοῦ ἀνα-
 χεῖρας του σενετίου, τὸ χωράφιον του σπείρει καὶ δίδωντες τὸ δέκατον
 εἰς τὸ Βακούφιον του ἐνώπιον τοῦ Σοφιάν βέϊ καὶ τοῦ πατρός του καὶ ἐνῷ
 δὲν ἤρρωζεν ἡ ἐπέμβασις οὐδ' ἔτι εἶς γείτων μας ὀνωμαζόμενος σοφιάν
 βέϊς καὶ κάτοχος τοῦ τζηφλικίου φετχῆ καριεσί μᾶς φέρει ἐμπόδια εἰς τὰ
 χωράφια μας ἀποβαλὼν ἡμᾶς καὶ τὰ ζῶα μας ἀπὸ τὰ χωράφια μας, τότε δὲ
 γεῖνεται χαβαλὲς εἰς τὸ Μουφετίς τοῦ Βακουφίου ὁ ταβᾶς ὅπως κρίνει τὸν
 σοφιάν βάϊ εἶδόν Καρά Ὀσμάν, μετὰ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν
 χωραφίων των καὶ ἐπιτρόπων των Ἰωάννην Χαντζόγλου, Νικόλαον ἀχτζιτλο-
 γλοῦ καὶ Κυριαζήν Ἰωάννου πληρεξουσίων των ἐκ μέρους τῶν ἰδιοκτητῶν,
 παρουσιασθέντες ὅθεν εἰς τὸ Κριτίριον τοῦ Ἐθναφίου ἀπεφασίσθη ὅπως
 παρατηρηθῇ καὶ κριθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ τῆς φιλονηκουμένης γῆς, ὅθεν μᾶς
 ἔδωσαν τρεῖς γεωμέτραι καὶ ἕναν Μουβελαν ὀνωμαζόμενον (τζαρσαμπαλη χα-
 φίς Ἰπραχίμ ἐφέντη πλαγίως καθήμενον εἰς τὸ πακαλήκι τοῦ τζασαμπά εἰς
 τὸ γιαγλόκ σοκάκι) καὶ τὸν Βακήφ Μουτηρή Ὀμέρ Βέη ὅθεν ἐλθόντες ἐπὶ
 τῇ φιλονηκουμένῃ γῇ, ἐγνωρίσαμεν τὸ χουτούτι τῆς περιοχῆς τῆς ρηθείσης
 ὡς ὅπισθεν εὗρομέν σύμφωνον με̄ τὸ ἰδικόνμας τὸ χουτούτι σηνορευόμενα
 ἀμφότερα πλαγίως τὸ ὅποιον διαλαμβάνει τὸ Ἰλάμι ὅπου ἠγώρασεν τὰς 3500
 κοιλὰ χωράφια ὡς ἀντικρὴ εἴρηται ἔδειξεν δὲ καὶ ἕκαστος ἰδιοκτήτης τὸ

χωράφιον του ἀποδεικνύοντος τὴν ἀληθινὴν ἰδιοκτησίαν του διὰ τοῦ σε-
 νετίου του, ἐκάμαμεν ζήτησι ταβά ὅτι ὁ σοφίαν πεις ἐνῶ ἔχει 29 χωρά-
 φια πρᾶγμα ἀνέκαθεν ἀνήκον τῷ τζιολικίῳ του καὶ 3500 κοιλά ἕτερα ἡγώ-
 ρασεν ἀπὸ τοῦ μοχλούλι τοῦ Βακούφι ὡς χαλιγερ (ὡς φαίνεται αὐτός αἱ
τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσια κοιλά ἦτον τῶν ἐνχωρίων τοῦ φετχῆ κιο-
γιοῦ καὶ ἐρημοθέντος τοῦ χωρίου ἔμειναν χαλῆδικα) ἐνῶ ἔχει αὐτά καὶ
τρεῖς παχτζέδες ἔξω ἀπὸ τὰ ἰδιὰ μας χωράφια ἅτινα ἕκαστος κατὰ τὸ
ἀναχεῖρας του σενέτιον (ἐνώπιον τοῦ σοφίαν βέι) αὐτά 40 ἔτη καὶ
 πληρώνει τὸ δέκατον εἰς τὸ Βακούφι ὁ σοφίαν βέις κάμει μουτχαλέ, μουτε-
 χαλές μὲν ὁλουνσούν αὐτός δὲν ἀπεκρίθη εἰς τὸ Ζαπτι ταβά μας ὅτι αὐτὴ
 ἡ γῆ εἶναι μερῶς τοῦ τζιολικίου μου καὶ τὸν στείρω ἐγὼ ἀνέκαθεν καὶ
 ὅχι οἱ ἐπιβατιανοί, τότε τοῦ εἶπαν οἱ Μιμουρηδες ὅτι ἂν πραγματικῶς
αὐτὴ ἡ γῆ ὅπου λέγεις ὅτι εἶναι ὅλη ἐξδική σου ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου μᾶς
ἔδειξες μέχρι τῆς θαλάσσης μετὰ τὸ ἀναχεῖρας σου ὅτλακ 'Ιλαμί, τί ἀνάγ-
κη εἰς τὸν εἰς τὸ μέσον αὐτῆς τῆς γῆς νά ἀνωράσης 2500 κοιλά ἀπὸ τὸ
Βακούφι, ἐνῶ ἦταν ἐδικός σου καὶ ἂν ἦτον μῆρας, δὲν ἔπρεπε νά ἔγης
χωράφια ἐκτός αὐτοῦ τοῦ χουτουτίου, ἐνῶ ἦτοντὸ σενέτιον Μῆρας διατί
νά κάμης ταβά ὅτι εἶναι τὰ χωράφια καὶ τὰ σπέρνεις διότι (ὁ Μῆρας
δὲν εἶναι συγχωρημένον νά σπεῖρεται τὰ μὲν 29 χωράφια σου φαίνονται
πού εἶναι καὶ αἱ τρεῖς χιλιάδες καὶ 500 κοιλά χωράφια σου εἶναι ἐν-
τός τοῦ χουτουτίου τρυγῆρω εἰς τοὺς παχτζέδες σου, καὶ αὐτὴ ἡ γῆ εἶ-
ναι τῶν ἐπιβατιανῶν μετὰ ἀναχεῖρας των σενέτια, ὅθεν μᾶς ἐζήτησαν μαρ-
τύρους, ὅτι ἀνέκαθεν τὰ περωμεν ἡμεῖς, καὶ ἐπὶ τούτου ἐνώπιον τῶν ἀνω
ρηθέντων μεμουρίδων καὶ ἐνώπιον τῶν Μεγλισίων Μέτρων τζεχμετζέ καὶ
Συλιβρείας Κριτὴν, καὶ τοῦ καιμακάμη Μετρῶν, ἦλθαν πολλοὶ Μάρτυρες ἐξ
ὁθωμανῶν οἵτινες ἐμάρτύρησαν ἕκαστος μας τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὸ μετε-
χείρησαν ὡς ἐκτοῦτου ὁ μὲν καιμακάμης μετὰ τὸ Μεγλισί τῶν Μετρῶν μᾶς
ἔδωσαν ἕναν Μαχπατάν, καὶ ὁ Κριτὴς τῆς συλιβρείας ἐν 'Ιλάμι, ἐπιβεβαι-
οῦντα τὰ δίκαια μας καὶ ὅτι ἔχει ὁ σοφίαν βέις ἔχει ἄδικον αὐτὰ ἀνα-
σέρει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν 'Εβκάφ Μουφετισή παρὰ τοῦ ὁποίου 'Εβκάφ

Μουφeticί τάξαβαμεν ὑστερον καί στέκωνται καί αὐτά εἰς τόν εἰρημένον κύριον, παρουσιασθέντες δέ ἐνώπιον τοῦ Ἐβκῶ Μουφeticί μέ τοὺς εἰρημένους μεμούριδες καί μέ τήν χάρταν, σενέτια καί Ἰλάμι καί μεζπατά, Ἀνέφερον οἱ Μεμούριδες τά πρακτικά καί συνεπέφ μᾶς ἡρώτουν ἀμφωτέρους οἱ Κριταί καί ἀπαιτούσαμεν, αὐτός εἶπεν ὅτι αὐτά τά σενέτια οἱ Ἐπιβατιανοί ἐνέλασαν ἐντός ὀλίγου καιροῦ τῷ Βακούφι καί ἔλαβαν αὐτά τά σενέτια ὡς μαχλούλια ἀνῶ αὐτή ἡ γῆ, μέ αὐτό τό ἀναχεῖρας μου Ἰλάμι, εἶναι ἀνέκαθεν τοῦ τζιφλικίου μου Μηρᾶς, (διότι τά σενέτια μας εἶναι τά περισσότερα εἰς τό 1236 ὀθωμανικόν ἔτος, ἔνεκα εἰς αὐτήν τήν ἐποχὴν ἐκάη τό χωριό μας ὅλον καί ἐκάησαν καί τά σενέτια μας καί μᾶς ἔδωσαν αὐτά καινούρια ἀπό τό Βακούφι μέ Ἰλάμι τοῦ Ἐβκῶ Μουφeticί"τό ὁποῖον φαίνεται εἰς τόν βακουφικόν κώδικα τοῦ χωρίου μας"ὡς ἀνέκαθεν μαχλούλια, διὰ νά μή ἀγάζουν τά παλαιά καγέδια καί ἀργεῖ, μᾶς ἔδωσαν μέ τοιοῦτοντρόπον καί ἔνοιαν τά σενέτια ὡς ἀνέκαθεν Μαχλούλια αὐτά πουλοῦνται εἰς τόν μέν καί εἰς τόν δέ τῇ δημοπρασίᾳ) τότε τοῦ εἶπαν οἱ κριταί ὅτι ἐάν ἐντός αὐτῆς τῆς περιοχῆς δέν εἶχε τό Βακούφι πρᾶγμα θά πωλήσῃ εἰς τοὺς ἐπιβατιανούς, εἶδοι ἦτον δικός σου μηρᾶς, ἐσύ διατί καί ὁ πατέρας σου ἐντός αὐτῆς πάλιν τῆς περιοχῆς ἠγώρασες 3500 κοιλά χωράφια, ὃ ἐστί αὐτῶν τά χωράφια καί τά ἐδικά σου 3500 κοιλά ἦτον ὅλα αὐτά Μαχλούλια καί εἰς μέν τοὺς ἐπιβατιανούς ἐπώλισαν αὐτά εἰς τό ἔτος 1236 εἰς ἐσέ δέ ἐπούλισαν τὰς 3500 κοιλά εἰς τά 1248. Ἄλλὰ διὰ νά γείνη ἐπισυμώτερον ἐδιέταξαν καί ἔβγαλαν τά καγέτια τά παλαιά τῶν σενετιῶν μας καί καθὼς στέκωνται εἰς τόν ἴδιον κύριον τόν ὁποῖον εἰς τό χ' τέλος θέλεις εἶδεῖς καί εἶδα ὅτι ἐκ τοῦ 1100 ὀθωμανικοῦ ἔτους εἵχωμεν εἰς τήν ρηθεῖσαν περιορῆν χωράφια τότε ἠρώτησαν τί θά εἶπεῖς αὐτοί τά ἔχουν 150 χρόνια ἀναχεῖρας τῶν αὐτῶν τά χωράφια, ἄραγε μήπως καί τά ἐκράτησες ἐσύ καί τά ἔσπερνες μέ σπόρον ἢ αὐτοί τά εἶχον ἀπό ἐσέ μέ σπόρον κατὰ τά σενέτια των ὁμῶς φαίνονται νά εἶναι ἐδικά των χωράφια, ἐμεινεν αὐτός ἀναπολόγητος, καί ἄλλαξε τόν ταβά του εἰς κάθε Μουραφάν λέγων πότε ἄλλα καί πότε ἄλλα, πειδὴ δέ 18 μῆνας ἐκρυσολογούμεθα εἰς τό Ἐβκῶ καί δέν ἐγείνχτο καμία ἀπόφασις ἀναφέρθημεν πολάκις εἰς τό

τό Μεγάλον συμβούλιον Ἀρχιάμι ατλιε τέλος ἀποφάσισαν τό Ἐβκάφη καί
 μᾶς ἔκαμαν χεβαλέ τήν ὑπόθεσιν νά θεωρηθῇ ἐνώπιον τοῦ Σεβασμιωτάτου
 καί Νομοκράτορος σεχοῦλ Ἰσλάμ, φοβηθεῖς οὖν ὁ Σοφιάν Βέις ὅτι θέλει
 φανεῖ τό ἄδικον του ἐδιώρησεν ἐπίτροπον τόν Ζέχ ράπιτ ἐφένδη Κασιμπα-
 λῆ, ἐπίσης καί ἡμεῖς ἐδιωρήσαμεν ἐπίτροπον νά συγκρίνεται ὁμοῦ μέ ἡ-
 μᾶς τόν Ἐλιάζ Βέι τεβέογλουγιοκουσλοῦ, καί οὕτω κρισολογισθέντες ἐ-
 νώπιον τοῦ σέχ σῶλίσλάμ ἐδιώρησεν νά θεωρηθῇ εἰς τό τακικ μεζλισί τοῦ
 ρούμελι καζασκερί ὅπου καί κρινόμενοι, ἐν τῇ διαστοῇ ἤθελεν νά ἀ-
 ποπερατωθῇ ἡ ὑπόθεσις, διότι μᾶς ζήτησαν (ζηληκετιμιζε Ἰσπατ) ὁ Σο-
 φιάν Βέις ἀσθενήσας ἀπεβίωσεν, ὥστε ἡ δίκη ἐμεινεν μέχρι τοῦδε οὕτως.
 σημείωσε ὁμοῦ καί εἰς τό μεταξὺ τῆς διαδικασίας καί μετὰ εἶναι τά χω-
 ρά τῃ ἀναγεῖρας μας καί σπεύδονται ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν τό δέ ζαπτι
 τοῦ ταβᾶ εἶναι εἰς τό Βακιε τοῦ ρούμελι καζασκερή.

ἡ χάρτα

τό φερμάνιον τοῦ 1141 εἶναι ὁμοῦ ἀχρηστον κατὰ τό

πλατέως ἐσημειώθη

τό Ἰλάμ, τοῦ Κριταῦ τῆς συλυβρείας

ὁ μαζπατᾶς τοῦ Καϊμακάμη

τό τέρκικάρη τῶν σενετίων τὰ καγέτια

τό καγέτη τοῦ Ἰλαμίου τῶν 500 ὅπου ἠγώρασεν ὁ Καρά ὁσμάν
 στέκονται χάριν φυλάξεως
 εἰς τόν κύριον

τά σχέδια τῆς χάρτας βλέπε ἄντικρη

οἱ λογαριασμοί τῶν ἐξόδων εἰς Ζελ. 362